

РЕШЕНИЕ

№ 31505

гр. София, 26.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 18.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **7588** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от „Проми“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2,ап.5, срещу РА № Р-2222522003202-091-001/08.03.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], поправен с РАПРА № П-2222523057819-003-001/ 17.03.2023г., потвърден с Решение № 741/05.06.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], с който на дружеството са определени допълнителни задължения по ЗДДС от д.п.м.12.2020 до м.05.2021 г., общо в размер на 196594.05 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 37624.21 лв., както и задължения за КД п о ЗКПО за д.п. 2020 г. в размер на 8262.75 лв.

Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на РА и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила.Сочи, че в хода на ревизионното производство са представени достатъчно доказателства, обосноваващи реалното извършване на доставките, фактурирани с процесните фактури, издадени от доставчиците на дружеството. Позовава се на практиката на СЕС. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], чрез процесуалния си представител,в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение на основание чл.161, ал.3 от ДОПК.

СГП – редовно уведомени, не изпращат представител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22222522003202-020-001/28.06.2022г./ л.35-36 от делото/, издадена от компетентен орган съгласно Заповед № РД-01-2047/ 31.10.2019 г./ л.34 от делото/ на директора на ТД на НАП – [населено място], за установяване на задължения за ДДС по ЗДДС за д.п.м.12.2020- м.05.2021г. и КД по ЗКПО за 2020 г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена на пълномощник на 30.06.2022г. Със ЗИЗВР № Р- 22222522003202-020-002/29.09.2022г./л.38 от делото/, е определен срок за приключване на ревизията до 30.11.2022г. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по- късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок не е спазен. РД е издаден с № Р-22222522003202-092-001/21.12.2022г./л.41-77 от делото/. РД е връчен по реда на чл.29, ал.4 от ДОПК на 09.01.2023 г. Постъпило е възражение срещу РД.В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р-22222522003202-091-001/08.03.2023г./л.93-105 от делото/, издаден от компетентни органи по чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията.Същия е поправен с РАПРА № П-22222523057819-003-001/ 17.03.2023г. / л.87-92 от делото/.

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК.Предмета на дейност на ревизираното лице през ревизирания период е покупко-продажба на хранителни продукти, плодове, зеленчуци и др. Кодът на основната икономическа дейност е 4711. Дружеството има разкрити осем търговски обекта за търговия на дребно, находящи се в [населено място].

В хода на ревизионното производство са предприети множество процесуални действия на основание чл. 37, ал. 3 и чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, имащи за цел обективното установяване на факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното лице, в това число насрещни проверки на “ПРОМАРКЕТ” ЕООД, “ГРГ ЕКСПОРТ” ЕООД, “ТРЕЙД УЧКУНОВ 2019” ЕООД, “КАЗА ПУЛИТА” ЕООД, А. Д. - шофьор в “ТРЕЙД УЧКУНОВ 2019” ЕООД, Д. С. - шофьор в “БОЛЕТ” ЕООД, И. Г. - шофьор в “ГРГ ЕКСПОРТ” ЕООД, както и на Х. и Д. Л., в качеството им на наемодатели на земеделски площи, отдадени на прекия доставчик “ГРГ ЕКСПОРТ” ЕООД. Резултатите от горепосочените насрещни проверки са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки, подробно описани в констативната част на РД. Изисквани са също справки от БАБХ, ОД на МВР - П., ТП на НОИ П., ИА “Автомобилна администрация”, дирекция Поземлени отношения и комасация, АПИ и др. с цел изясняване на релевантни за производството факти и обстоятелства. На основание чл. 50 от ДОПК са приобщени доказателства, събрани в хода на предходно ревизионно производство, приключило с издаването на РА № Р-22222521004398-091-001/28.03.2022 г.

В частта относно прилагането на ЗДДС е установено, че дружеството реализира продажби само на територията на страната. Д. кредит е формиран от покупки на стоки за зареждане на магазинната мрежа, дистрибуционни услуги, необходими за дейността му и др. Органите по приходите са извършили корекции на ползваното право на приспадане на данъчен кредит, както следва:

1. Относно доставките от „ГРГ ЕКСПОРТ“ ЕООД е констатирано, че жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 83 492, 20 лв. за данъчни периоди от м. 12.2020 г. до м. 03.2021 г. по 53 фактури с предмет на доставка-„патладжани“, „домати“, „краставици“, „червени чушки“, „червени капи“, „къдрава салата“, „моркови“ и др.

В изпълнение на указанията, дадени от директора на дирекция ОДОП С., на прекия доставчик са

върчени две ИПДПОЗЛ с изх. №П-16001322143062-040- 001/15.08.2022 г. и №П-16001322143062-040-002/31.08.2022 г., в отговор на които управителя на проверяваното дружество Д. Б. дава писмени обяснения, че основната дейност на „ГРГ ЕКСПОРТ“ ЕООД е производство на селскостопанска продукция в землището на [населено място], за което разполага с назначен персонал инвентар -пластмасови касетки и чували, наета складова база и транспортни средства. Заявява, че земеделските земи, върху които са отглеждани плодовете и зеленчуците, предмет на доставка по спорните фактури са наети по договор от Д. и Х. Л.. Относно доставките към „ПРОМИ“ ООД сочи, че стоките са транспортирани с наетите от „ПАРК КАПИТАЛ“ ЕООД товарни автомобили до склада на дружеството-клиент в [населено място], Допълва също, че няма сключени договори с ревизираното дружество, както и че преговорите са водени лично с неговите управители.

Ревизиращите органи не са кредитирали представените от прекия доставчик писмени обяснения с аргумента, че в събраните по преписката доказателства липсват такива, удостоверяващи реалното стопанисване на обработваеми земеделски площи. Наред с констатираното при предходната ревизия обстоятелство, че наетият от Д. Л. имот с площ 2 915 дка. по договора за наем от 20.04.2020 г., представлява автомобилен парк с прилежащи сгради, а не земеделска земя, е отбелязана и липсата на други документи, доказващи наличието на възникнали облигационни правоотношения между „ГРГ ЕКСПОРТ“ ЕООД от една страна и Д. и Х. Л. от друга, включително и при извършените насрещни проверки на последните. Липсата на доказателства, че „ГРГ ЕКСПОРТ“ ЕООД е производител на земеделска продукция се установява и от отговора на БАБХ, според който дружеството не е вписано в базата данни на търговците на пресни плодове и зеленчуци, а притежава единствено разрешително за извършване на дейности По събиране на диворастващи гъби.

Относно твърденията, че стоките са транспортирани до складовата база на „ПРОМИ“ ООД в [населено място] от прекия доставчик е наети товарни автомобили, в хода на настоящата ревизия са извършени насрещни проверки на И. Л. и И. Г. служители, назначени на длъжност „шофьор“ в „ГРГ ЕКСПОРТ“ ЕООД. Видно от получените отговори лицата потвърждават, че са превозвали стоки до „ПРОМИ“ ООД стоварни автомобили с рег. [рег.номер на МПС] и [рег.номер на МПС] . Същевременно обаче, при анализа на приобщените от предходното ревизионно производство товарителници, органите по приходите са констатирани, че доставките на зеленчуци са извършени единствено с МПС с рег. [рег.номер на МПС] . В тази връзка е отправено запитвания до АПИ и И. за наличната при тях на информация за посоченото превозно средство. Получен е отговор, съгласно който МПС с рег. [рег.номер на МПС] няма регистрирани преминавания през контролните точки на републиканската пътна мрежа за периода от 01.10.2020 г. до 05.02.2021 г., както и че валидността на периодичния технически преглед на автомобила е изтекъл на 30.10.2020 г. Предвид това е направено заключение, че липсват категорични доказателства посоченото МПС да е участвало в транспортирането на стоките по спорните фактури, издадени от „ГРГ ЕКСПОРТ“ ЕООД за периода от 31.10.2020 г. до 08.12.2020 г. При така изложената фактическа обстановка, след анализ на събраните в хода на ревизията доказателства, органите по приходите са приели, че издадените от „ГРГ ЕКСПОРТ“ ЕООД не документират реално извършени доставки, поради което на „ПРОМИ“ ООД е отказано правото на приспадане на данъчен кредит размер на 83 492,20 лв.

2. С мотиви, аналогични на гореизложените, органите по приходите са отказали на жалбоподателя правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 98 171.80 лв. по 60 фактури, издадени от „ТРЕЙД УЧКУНОВ 2019“ ЕООД и в размер на 13 147,20 лв. по 8 фактури, издадени от „БОЛЕТ“ ЕООД с предмет на доставка „къдрава салата“, „карфиол“, „моркови“,

„домати“, „спанак“, „брюкселско зеле“, „чесън“, „праз“ и др.

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка единствено на „ТРЕЙД УЧКУНОВ 2019“ ЕООД. Направените при проверката фактически констатации се свеждат до това, че изготвените до дружеството две ИПДИОЗЛ са връчени след като е потърсено съдействието на органите на МВР, без в отговор на тях да са представени изисканите по реда на ДОПК документи и писмени обяснения.

В случая единствените доказателства, свързани със спорните доставки от „ТРЕЙД УЧКУНОВ 2019“ ЕООД и „БОЛЕТ“ ЕООД се явяват тези, събрани в хода на предходното ревизионно производство. Същите се свеждат до копия на спорните фактури, товарителници, пътни листове, приемо-предавателни протоколи и фактури за покупка на зеленчуците от „КАЗА ПУЛИТА“ ЕООД. В представените от преките доставчици писмени обяснения дружествата заявяват, че транспортът на стоките до „ПРОМИ“ ООД е извършен от техни служители /шофьори/ с наети товарни автомобили.

Предвид горното до А. А. Д. - шофьор в „ТРЕЙД УЧКУНОВ 2019“ ЕООД е иницирана насрещна проверка, в хода на която лицето декларира, че е доставял на „ПРОМИ“ ООД диворастващи гъби. Плодове и зеленчуци, но с транспортни средства чиито регистрационни номера /Р. и С./ се различават от този, вписан в транспортните документи - С..

Проверка по реда на чл. 45 от Д. е извършена и на заемащия длъжността „шофьор“ в „БОЛЕТ“ ЕООД Д. П. С.. Установено е, че лицето е било назначено на трудов договор в „БОЛЕТ“ ЕООД, но за периода от 19.01.2021 г. до 01.02.2021 г., през които са фактурирани част от спорните доставки към „ПРОМИ“ ООД, е бил в отпуск по болест и в тази връзка независимо от твърденията му не би следвало да е участвал при транспортирането на стоките към ревизираното дружество.

Насрещна проверка е извършена и досежно соченото като предходен доставчик дружество „КАЗА ПУЛИТА“ ЕООД. И тук, както и при предходното ревизионно производство, проверяваното лице не е представило доказателства, от които да се установи предметът и реалното изпълнение на доставки по издадените на „ТРЕЙД УЧКУНОВ 2019“ ЕООД и „БОЛЕТ“ ЕООД фактури. Установено е също така, че дружеството не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. По данни от БАБХ дружеството не е вписано в базата данни на търговците на пресни плодове и зеленчуци. В резултат на това е обобщено, че не се потвърждава извършване на облагаеми доставки на стоки, включително зеленчуци, от страна на „КАЗА ПУЛИТА“ ЕООД към преките доставчици на жалбоподателя.

При така установените по отношение на двамата доставчици обстоятелства органите по приходите са достигнали до извода, че фактурите, издадени от тях не удостоверяват реално извършени доставки на стоки. т.е. издадени са фактури и е начислен данък без да е налице фактически извършена стопанска операция от лицето, вписано във фактурата като доставчик. Основният аргумент и основание за този извод произтичат от липсата на надлежни и безспорни доказателства, че доставчиците действително са закупили и/или произвели стоки от вида и количествата на процесиите, за да има възможността да прехвърли собствеността /фактическата разпоредителна власт/ върху тях на ревизираното лице. Поради това и на основание чл. 68. ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6 и чл. 25. ал. 2 от ЗДДС. На „ПРОМИ“ ООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 111 319,00 лв. по всички фактури, издадени от „ТРЕЙД УЧКУНОВ 2019“ ЕООД и „БОЛЕТ“ ЕООД.

3. На основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС на „ПРОМИ“ ООД е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 782.85 лв. по фактура №[ЕГН]/25.03.2021 г., издадена от „ТАБАКО ТРЕЙД СОФИЯ“ ООД и №0...421682/29.04.2021г., издадена от „СМ ТРЕЙД 2000“ ЕООД, тъй като в хода на ревизията е установено, че документират извършени доставки към

дружеството „ПРОМАРКЕТ“ ООД.

В частта по прилагането на ЗКПО е установено, че дружеството е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. с деклариран счетоводен финансов резултат печалба в размер на 231 003,36 лв. и данъчен финансов резултат печалба в размер на 279 740,74 лв. Деклариран е КД в размер на 27 974.04 лв. и са направени авансови вноски в размер на 38 400.00 лв. - налице е надвнесен данък в размер на 10 425,96 лв. Установено е, че с надвнесения данък не са погасявани други задължения за 2021 г.

Органите по приходите са констатирали, че през 2020 г. „ГРГ Експорт“ ЕООД е издало 11 фактури на стойност 82 627,50 лв. с начислен ДДС в размер на 16 525,50 лв., включени в отчетните регистри по ЗДДС за данъчни периоди м. 11.2020 г. и м. 12.2020 г. Тъй като не е доказано изпълнението на документираните с тях доставки е прието, че фактурите не отразяват действително развили се търговски отношения по покупко-продажба на описаните в тях стоки - различни видове и количества зеленчуци. По тази причина не е налице документална обоснованост на стопанските операции от гледна точка на разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО и поради това, с отчетените по тях разходи, счетоводният финансов резултат за 2020 г. подлежи на преобразуване в посока увеличение на основание разпоредбата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО с 82 627,50 лв. Предвид липсата на други корекции е формиран данъчен финансов резултат печалба в размер на 362 368,24 лв., при деклариран в размер на 279 740,74 лв. Определен е дължим корпоративен данък в размер на 36 236,82 лв., при деклариран 27 974,07 лв. Вzeti са предвид направените авансови вноски в размер на 38 400,00 лв. и е установен подлежащ на възстановяване/приспадане корпоративен данък в размер на 2 163,18 лв., прихванат с част от допълнително установените задължения за ДДС с процесния ревизионен акт.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА №

Р-22222522003202-091-001/08.03.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], пред директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], който с Решение № 741/05.06.2023 г. го е потвърдил изцяло.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства / л.153-173 от делото/, както и доказателства на електронен носител / л 271 – 272 от делото/ както и на хартиен носител - обособени в 10 бр. класьори, по които вещото лице е работило при изготвяне на заключението, от ответника са представени доказателства, част от адм. преписка / л.177-222/ .

По делото са изслушани и приети заключения по ССЧЕ и допълнение към нея / л.251 -264 и л. 281-286 от делото/, неоспорени от страните.Вещото лице след извършена проверка на документите по делото, както и в счетоводството на жалбоподателя е дало отговор на поставените му въпроси.

Други доказателства не са ангажирани от страните.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежната страна, в законоустановения срок при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и

правните основания за издаването му.РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото (л.106-125 от делото). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП.При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р-22222522003202-091-001/ 08.03.2023г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

За да откаже правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, издадени от "ГРГ Експорт" ЕООД, "Трейд Учкунув 2019" ЕООД, "БОЛЕТ" ЕООД, както и по фактури от "ТАБАКО ТРЕЙД СОФИЯ" ООД и "СМ ТРЕЙД 2000" ЕООД, органът по приходите е приел, че по същите не са налице реално извършени доставки, не е възникнало данъчно събитие и данъка по тези доставки е начислен неправомерно, с оглед на което на основание чл.70, ал.5 от ЗДДС, вр. с чл.68, ал.1 и чл.69, ал.1 и 2 от ЗДДС е отказал право на приспадане на данъчен кредит по тези фактури. До този извод органът по приходите е достигнал след анализ на представените документи от жалбоподателя и доставчиците при извършените им насрещни проверки като е приел, че същите са частни такива, без доказателствена сила и не удостоверяват действително доставяне на стоките към дружеството жалбоподател.За това е посочено, че в случая е налице формално документиране на сделки и оформяне на счетоводни документи, без да е налице фактическо изпълнение на доставката.

Жалбоподателят оспорва тези изводи на органа по приходите като твърди, че услугите, посочени във фактурите са реално доставени и получени като в хода на ревизионното производство са представени всички необходими документи доказващи този факт. Жалбоподателят счита, че органът по приходите е приложил неправилно материалния закон.

В конкретният случай спорът между страните е формиран по въпроса: извършена ли е реална доставка на стоки – различен вид плодове и зеленчуци, по процесните фактури, издадени от посочените доставчици, респективно възникнало ли е за жалбоподателя правото на приспадане на данъчен кредит по тези фактури.

Съгласно разпоредбата на чл.68, ал.1 от ЗДДС, данъчният кредит се определя като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1/ получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; 2/ извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; 3/ осъществен от него внос; 4/ изискуемия от него данък като платец по глава осма. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, т.е. на датата на възникване на данъчното събитие по чл.25, ал.2 и 3 ЗДДС. Разпоредбата на чл.25, ал.2 и 3 от ЗДДС сочи, че данъчното събитие по смисъла на ЗДДС възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена, както и в специфичните случаи описани в чл.25, ал.3 ЗДДС. Тоест, извършването на доставка по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит, поради което само при наличието на доставка данъкът се явява начислен от доставчика правомерно.

Съгласно чл.6 от ЗДДС, доставката на стока се дефинира, като прехвърляне на правото

на собственост върху стоката, т.е. за да се установи извършването на доставка, следва да се докаже, че доставчикът - ДЗЛ, което е издало фактурата и е начислило ДДС, е прехвърлил собствеността върху стоката предмет на продажбата на нейният получател. При родово определените вещи, като в процесния случай с фактурите, издадени от "ГРГ Експорт" ЕООД, "Трейд Учкунов 2019" ЕООД, "Болет" ЕООД, "Табакo Трейд София" ООД и "СМ Трейд 2000" ЕООД, прехвърлянето на собствеността се осъществява с факта на предаване на стоката на получателя, което пък означава, че следва да е безспорно установено, че доставчикът е разполагал със стоката към датата на извършване на доставката. В тежест на жалбоподателя е да установи това обстоятелство, тъй като той трябва да установи всички предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно посочените по –горе доставчици, за липса на реални доставки по смисъла на чл.6 от ЗДДС не са опровергани. За да бъде признато право на данъчен кредит не е достатъчно само да е издадена фактура, данъкът по нея да е начислен към бюджета и да е включена в СД по ЗДДС и в дневника за покупки за периода, необходимо е доставката да е реално извършена. Видно от събраните доказателства в ревизионното производство на доставчиците са извършени насрещни проверки, като органите по приходите са изискали от същите да предоставят документи и писмени обяснения, релевантни за доказване на реалното изпълнение на фактурираните доставки към дружеството жалбоподател. При извършените насрещни проверки на доставчиците, същите не са представили в цялост изисканите им писмени доказателства по отношение на процесните доставки.

В хода на ревизията органите по приходите са предприели редица процесуални действия, в съответствие с принципите на служебното начало и обективността, с цел установяване на обективната възможност на доставчиците да извършат процесните доставки, но от представената информация, в т.ч. писмени обяснения на проверяваните дружества и хора, справките предоставени от БАБХ, АПИ, НОИ и други държавни институции и администрации, не може да се обоснове извод за наличието на фактическо съществуване на фактурираната стока при преките доставчици, както и нейното реално предаване на получателя- ревизираното лице. Видно от отговора на БАБХ относно всички преки и предходни доставчици е посочено, че цитираните доставчици не са вписани в базата данни на търговците на пресни плодове и зеленчуци, съгласно изискванията на Наредбата и на същите не е извършван контрол за съответствие с пазарните стандарти на Европейския Съюз за пресни плодове и зеленчуци при износ, внос и на вътрешен пазар, както и не са им издавани документи, съгласно действащото законодателство.

На следващо място следва да се посочи, че липсват договори, анекси, заявки или други преки писмени доказателства, които да удостоверят реалното извършване на процесните доставки. Не е налична информация и относно въпроса къде точно са доставяни стоките, както и кои лица са участвали в товаро-разтоварните работи. От представените приемо-предавателни протоколи се вижда, че като място на доставката е посочено [населено място], но не са налице доказателства за наличието на конкретен имот /склад/, притежаван или използван от ревизираното лице за съответните цели, в който са доставяни стоките по процесните фактури. Липсват категорични доказателства за транспорта на стоката между преките доставчици и ревизираното лице. Въпреки представените по делото товарителници, в които са посочени регистрационните номера

на превозни средства, видно от отговора на АПИ и И., даден по отправено запитване на органите по приходите, посочените МПС-та не са преминавали през контролните точки на републиканската пътна мрежа в периода, през който са фактурирани процесните доставки. Освен това сочените превозни средства не са имали валиден технически преглед и задължителна застраховка "Гражданска отговорност" през периодите на процесните доставки, от където следва извода, че не е възможно транспортът на да е извършен посредством тях. Налице са и несъответствия между заявените в писмените обяснения на А. Д. и Д. С. - шофьори в "ТРЕЙД УЧКУНОВ 2019" ЕООД и "БОЛЕТ" ЕООД регистрационни номера и документите, събрани в хода на ревизията.

Не са представени доказателства за произход на стоките, доказателства, че стоките са били налични при доставчиците, мястото им на съхранение, материална, техническа и кадрова обезпеченост на доставчиците, както и доказателства за реално предаване на стоките между доставчиците и жалбоподателя – складови разписки, експедиционни бележки, товарителници и приемно – предавателни протоколи. Липсват и доказателства как са били осчетоводени, заведени и изписани съответно в счетоводството на доставчиците тези стоки, доказателства за транспорта на същите, за чия сметка е същия, как е осъществен и от кого, къде са предадени и приети процесните стоки, как и от кого са осъществени товаро-разтоварните работи, с оглед на вида и количеството на доставяните стоки. Не са представени и доказателства за извършени разходи и приходи по придобиването и последващата реализация на стоките по процесните стоки от страна на доставчиците и жалбоподателя, доказателства за заплащането на стоките, както и доказателства за последваща реализация на стоките

Действително по отношение на доставчиците в хода административното обжалване и в хода на съдебното производство са представени доказателства от жалбоподателя – договори, фактури и касови бонове, приемно продавателни протоколи, първични и вторични счетоводни документи. Представените обаче документи в хода както на ревизионното, така и на съдебното производство са частни такива, без достоверна дата, поради което доказателствената им сила, следва да се преценява в съвкупност с останалите доказателства по делото.

Изводите на органа по приходите, че не са налице реално извършени доставки на услуги по процесните фактури не се опровергават и от приетата по делото ССЧЕ и допълнителното заключение към нея. Факта, че процесни фактури са осчетоводени при жалбоподателя съгласно изискванията на ЗСч и СС, както и че са включени в дневниците за покупки и продажби и СД по ЗДДС на жалбоподателя, съответно е извършено плащане по същите, е ирелевантен към факта на извършване на доставките, тъй като не е безспорно установено, че е налице реално извършена доставка именно от процесните доставчици, издатели на фактурите. Следва да се отбележи, че вещото лице е извършило проверка единствено на представените по делото документи и в счетоводството на жалбоподателя. Същото не е могло да извърши проверка в счетоводствата на доставчиците, което изрично е отбелязано в заключението и при разпита на вещото лице в съдебно заседание, за да даде отговор дали тези доставчици са водили редовно счетоводство, съгласно изискванията на ЗСч и СС, както и дали представените документи от жалбоподателя за изготвяне на заключенията, се намират в счетоводствата на доставчиците, съответно налице ли е идентичност между същите. Данъчната фактура не представлява доказателство за фактическо осъществяване на доставката. Т. доказателство не е и осчетоводяването на фактурата и

включването и в СД и в дневниците за покупки и продажби. За да бъде призната доставката за реална не е достатъчно да бъдат издадени счетоводни документи, а и да има доказателства, че доставчикът е извършил доставката. Такива доказателства не са представени нито в ревизионното производство и административното оспорване на РА, нито в настоящото съдебно производство.

Позоваването на практиката на СЕС не освобождава данъчно задълженото лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, да установи по пътя на пълно и главно доказване наличието на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за съответните данъчни периоди, първата от които е осъществяването на доставките на стоки именно от издателите на фактурите, по които се претендира данъчният кредит.

Така формираните изводи по отношение на доставките, осъществени по реда на ЗДДС намират отражение и при определянето на финансовия резултат по ЗКПО. Разпоредбата на чл. 3, ал. 3 от Закона за счетоводството указва, че дружествата осъществяват текущото счетоводно отчитане на основата на документална обоснованост на стопанските операции и факти, при спазване на изискванията за съставяне на документи по този закон. Следователно принципът на документална обоснованост е основен при отчитането на приходи, разходи, придобиване и изразходване на стоково-материални запаси, включително стоки, придобити чрез покупка и предназначени за продажба. Наличието на първичен счетоводен документ е условие за доказване на покупката на стоката. Изписването на стоково-материалните запаси като стойност изисква да е налице конкретна цена на придобиване, за да бъде документално обосновано последващото формиране на счетоводен разход.

Видно от констатациите в частта по ЗДДС правилно органите по приходите са стигнали до извода, че фактурираните по "ГРГ ЕКСПОРТ" ЕООД доставки не са документално обосновани, вследствие на което като правилна и основателна следва да се приеме корекцията в частта по прилагането на ЗКПО с 82 627,50 лв. на основание чл. 26, т. 2, във вр. с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО - поради липса на надлежни доказателства - първични счетоводни документи, доказващи реалното им получаване и съответно отчетена покупна цена не може да бъде признато за документално обосновано и последващото формиране на разходи при отписване на активите по повод продажбата им.

В конкретният случай след като от жалбоподателя и от доставчиците не са представени документи обосноваващи категоричен извод за извършени реални доставки на стоки, и след като фактурите не отразяват реално извършени стопански операции, то не е налице документална обоснованост по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО. Отчетените разходи се явяват недоказани с произтичащите от това материално правни последици, а именно коригиране на финансовия резултат с недоказаните разходи за целите на ЗКПО.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният РА е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа/ в актуалната и редакция/,

съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 242481.01 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 14349.24 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Проми“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу РА № Р-22222522003202-091-001/08.03.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], поправен с РАПРА № П-22222523057819-003-001/ 17.03.2023г., потвърден с Решение № 741/05.06.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], с който на дружеството са определени допълнителни задължения по ЗДДС от д.п.м.12.2020 до м.05.2021 г., общо в размер на 196594.05 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 37624.21 лв., както и задължения за КД по ЗКПО за д.п. 2020 г. в размер на 8262.75 лв.

ОСЪЖДА „Проми“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. „Б.“, [улица], да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] сумата в размер на 14349.24 лв./ четиринадесет хиляди триста четиридесет и девет лева и двадесет и четири стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: